

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/2/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014899246
Dátum vydania rozhodnutia:	18.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014899246.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti odsúdenému O. Z. pre trestný čin ťažkej organizovanej krádeže podľa § 242 ods. 1 a iné nemeckého Trestného zákonníka, v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia na verejnom zasadnutí 18. marca 2014 v Bratislave o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. decembra 2013, sp. zn. 3 Ntc 10/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného O. Z. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Citovaným rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici na základe návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky uznal podľa § 515 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. vo výroku o uloženom treste odňatia slobody na území Slovenskej republiky rozsudok Okresného súdu Norimberg, Spolková republika Nemecko z 22. novembra 2012 sp. zn. 431 Ls 374 Js 7368/09, ktorým bol O. Z. uznaný za vinného z trestného činu ťažkej organizovanej krádeže podľa §§ 242 ods. 1, 243 ods. 2, 244 ods. 1, 244a ods. 1, 22, 23, 53 nemeckého Trestného zákonníka.

Za to mu bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a deväť mesiacov.

Krajský súd v Banskej Bystrici citovaným rozsudkom zároveň rozhodol, že vo výkone tohto trestu odňatia slobody sa bude pokračovať v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený. Uviedol v ňom, že v konaní o prevzatí na výkon trestu pri svojom výsluchu pred nemeckým súdom dal súhlas na jeho výkon v Slovenskej republike. Pri výsluchu nebol prítomný advokát. Následne zistil, že toto jeho rozhodnutie je pre neho nevýhodné, pretože v čase udelenia súhlasu nevedel, že po odpykaní 2/3 trestu môže byť prepustený na slobodu.

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté rozhodnutie a rozhodol, že rozsudok Okresného súdu Norimberg sa v Slovenskej republike neuznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade takto podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného O. Z. nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní predmetného rozsudku Okresného súdu v Norimbergu z 22. novembra 2012, sp. zn. 431 Ls 374 Js 7368/09 postupoval v súlade s Trestným poriadkom, ktorý v ustanovení § 516 upravuje podmienky uznávania cudzích rozhodnutí na území Slovenskej republiky. Krajský súd postupoval správne podľa ustanovení Trestného poriadku, pretože aplikácia zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s trestom odňatia slobody v Európskej únii, nebola možná v dôsledku toho, že Spolková republika Nemecko neimplementovala Rámcové rozhodnutie Rady Európy 2008/909/SSV z 27. novembra 2008 do svojho zákonodarstva.

Krajský súd svoje rozhodnutie okrem už vyššie uvedenej správnej aplikácie zákonnej normy svoje rozhodnutie aj správne vecne odôvodnil a odvolací súd sa so závermi súdu prvého stupňa preto plne stotožňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri preskúmaní veci nezistil žiadne pochybenie krajského súdu, pretože boli splnené všetky zákonné podmienky na rozhodnutie príslušného krajského súdu, ktorým je podľa § 518 ods. 2 Tr. por. Krajský súd v Banskej Bystrici. Odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

V súlade s odôvodnením napadnutého rozsudku treba aj konštatovať, že nebol zistený ani žiadny iný dôvod na odmietnutie uznania vyššie citovaného rozsudku Spolkovej republiky Nemecko t.j. inak povedané, neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by boli v rozpore s podmienkami pre uznanie cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky v zmysle § 516 ods. 1 písm. a/ - i/ Tr. por.

K odvolacej námietke odsúdeného najvyšší súd konštatuje, že táto nie je na mieste. Podľa § 516 ods. 2 Tr. por. totiž platí, že ak dôvodom na konanie o uznanie cudzieho rozhodnutia je postup podľa druhého alebo tretieho dieľu druhej hlavy (pojednávajúcej o extradícii) ako v tomto prípade, nie je prekážkou uznania cudzieho rozhodnutia, ak kedykoľvek počas konania odsúdený odvolá svoj súhlas s odovzdaním, ak sa jeho súhlas vyžaduje, alebo ak zanikne niektorá z iných podmienok pre postup podľa druhého dieľu alebo tretieho dieľu tejto hlavy. Pre účinky takto uznaného rozhodnutia sa použije primerane § 519 ods. 4.

Z uvedeného potom jednoznačne vyplýva, že odsúdený O. Z. zmenil svoje súhlasné stanovisko s výkonom zostatku trestu odňatia slobody v Slovenskej republike v priebehu konania, a preto zmena jeho stanoviska pre uznanie rozhodnutia Okresného súdu v Norimbergu z 22. novembra 2012 sp. zn. 431 Ls 374 Js 7368/09 na území Slovenskej republiky je irelevantná. Zároveň najvyšší súd poukazuje, že nie je v jeho kompetencii preskúmať priebeh a zákonnosť úkonov cudzozemských súdov a teda ani okolností účasti obhajcov pri nich, v konkrétnom prípade potrebu účasti, resp. poradu advokáta odsúdenému ešte pred udelením súhlasu s výkonom trestu v Slovenskej republike.

Krajský súd postupoval rovnako správne pokiaľ v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil O. Z. na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov, za ktoré bol odsúdený citovaným rozsudkom Okresného súdu Norimberg bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie, ktoré podal odsúdený O. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. decembra 2013 sp. zn. 3 Ntc 10/2013 ako nedôvodné

podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.